Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1138/2011,**

annettu 8 päivänä marraskuuta 2011,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

(EUVL L 293, 11.11.2011, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1241/2012, annettu 11 päivänä joulukuuta 2012	L 352	1	21.12.2012

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 50, 20.2.2014, s. 37 (1241/2012)

▼B

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1138/2011,

annettu 8 päivänä marraskuuta 2011,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka Euroopan komissio, jäljempänä ’komissio’, on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Komissio otti asetuksella (EU) N:o 446/2011 ([2]), jäljempänä ’väliaikaista tullia koskeva asetus’, käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta, jäljempänä ’asianomaiset maat’, peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa.

(2) Menettely pantiin vireille 13 päivänä elokuuta 2010 julkaistulla vireillepanoilmoituksella ([3]), joka oli seurausta kahden unionin tuottajan, Cognis GmbH (Cognis) ja Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol), jäljempänä ’valituksen tekijät’, 30 päivänä kesäkuuta 2010 tekemästä valituksesta. Näiden kahden yhtiön tuotanto muodostaa huomattavan osan eli tässä tapauksessa yli 25 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa.

(3) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 9 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus koski 1 päivän heinäkuuta 2009 ja 30 päivän kesäkuuta 2010 välistä ajanjaksoa, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2007 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

2. Myöhempi menettely

(4) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet, jäljempänä ’alustavien päätelmien ilmoittaminen’, useat asianomaiset osapuolet ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.

(5) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä tekoon tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUVL L 122, 11.5.2011, s. 47.
([3]) EUVL C 219, 13.8.2010, s. 12.

▼B

(6) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa tiettyjen Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä ’lopullisten päätelmien ilmoittaminen’. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(7) Kaikkia eri osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin huomioon soveltuvin osin.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(8) Tarkasteltavana oleva tuote, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10 ja 11 kappaleessa todetaan, on Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevat tyydyttyneet rasva-alkoholit, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasva-alkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia (”single cuts”), sekä seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seokset, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18 ja jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00.

(9) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen jotkin osapuolet valittivat tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmän epäselvyydestä. Ne väittivät, että vireillepanoilmoituksen mukaan tuotteen määritelmään kuuluvat ainoastaan lineaariset rasva-alkoholit ja niiden seokset, mikä sulkee haarautuneita isomeerejä sisältävät tai haarautuneet rasva-alkoholit ja niiden seokset määritelmän ulkopuolelle. Muut osapuolet katsoivat, ettei ole mitään järkeä jättää määritelmän ulkopuolelle okso-synteesissä tuotettuja haarautuneita isomeerejä sisältäviä rasva-alkoholeja ja niiden seoksia, koska niillä on sama käyttötarkoitus kuin lineaarisilla rasva-alkoholeilla ja niiden seoksilla ja ne kilpailevat samoilla markkinoilla.

(10) Tämän tutkimuksen piiriin kuuluvilla kaikentyyppisillä rasva-alkoholeilla ja niiden seoksilla (ks. kuvaus 8 kappaleessa) on vahvistettu olevan samat tai hyvin samanlaiset fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset tuotantoon käytettyjen raaka-aineiden mahdollisista eroavaisuuksista tai tuotantoprosessin vaihteluista huolimatta. Tarkasteltavana olevan tuotteen mahdolliset vaihtelut eivät muuta sen perusmääritelmää tai perusominaisuuksia taikka käsitystä, joka eri osapuolilla siitä on.

(11) Näin ollen olisi pidettävä voimassa väliaikainen päätös, jonka mukaan haarautuneita isomeerejä sisältävät rasva-alkoholit ja niiden seokset jätetään pois vireillepanoilmoituksessa esitetystä tuotteen määritelmästä ja näiden yritysten haarautuneiden rasva-alkoholien ja niiden seosten tuotanto jätetään pois unionin tuotannon määritelmästä (myös niiden yritysten, jotka tuottavat rasva-alkoholeja ja niiden seoksia okso-synteesistä). Koska tarkasteltavana

▼B

olevasta tuotteesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10 ja 11 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Samankaltainen tuote**

(12) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa määriteltiin alustavasti, että lineaariset ja haarautuneet rasva-alkoholit ja niiden seokset eivät ole samankaltaisia tuotteita, minkä vuoksi haarautuneista isomeereistä tehtyjä rasva-alkoholeja ja niiden seoksia tuottaviin tuottajiin liittyvät tiedot olisi jätettävä vahinkoanalyysin ulkopuolelle.

(13) Koska samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12 ja 13 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Intia**

1.1 *Normaaliarvo*

(14) Koska normaaliarvon määrittämisestä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 14–18 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

1.2 *Vientihinta*

(15) Koska vientihinnan määrittämisestä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät voidaan vahvistaa.

1.3 *Vertailu*

(16) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toistivat väitteensä, jonka mukaan niiden myynti yhdelle alkuperäiselle valituksen tekijälle unionissa tutkimusajanjaksolla olisi jätettävä huomiotta polkumyyntimarginaalia laskettaessa (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 22 kappale). Yritykset perustelivat väitettään sillä, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 9.1 artiklan mukaan käyttöön otettavan polkumyyntitullin on oltava polkumyyntimarginaalin suuruinen tai sitä pienempi. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat viittasivat myös WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.4 artiklaan, jonka nojalla vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Tällä perusteella ne väittivät, että valituksen tekijä oli neuvotellut niiden kanssa erittäin suurien määrien ostosta erittäin alhaisin hinnoin samalla, kun se valmisteli valitusta, ja että sen vuoksi näiden liiketoimien hintoja ei ollut asetettu tasapuolisesti, minkä vuoksi näitä liiketoimia ei pitäisi ottaa huomioon polkumyyntilaskelmissa.

(17) Ensinnäkin on huomattava, että vaikka WTO:n polkumyyntisopimuksessa mahdollistetaan polkumyyntimarginaalia alemman tullin käyttöönotto, siinä ei luoda velvoitetta tehdä niin. Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa asetetaan vain velvoite rajoittaa polkumyyntitulli riittävälle tasolle vahingon korjaamiseksi. Myöskään ei esitetty mitään näyttöä siitä, että hintoja ei olisi neuvoteltu vapaasti osapuolten välillä. Kyseisen valituksen tekijän suorittamien kaikkien ostojen tarkastelu osoitti, että kahden intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan neuvottelemat hinnat vastasivat hintoja, jotka valituksen tekijä oli sopinut vastaavien tuotteiden ostoista muilta toimittajilta. Lisäksi vahvistettiin, että valituksen

▼B

tekijä toi tarkasteltavana olevaa tuotetta intialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta useita vuosia eikä vain tutkimusajanjakson aikana. Yksi vientiä harjoittava tuottaja totesi kuulemistilaisuudessa, jonka puheenjohtajana toimi kuulemismenettelyistä vastaava neuvonantaja, että sen hinnat kyseiselle valituksen tekijälle olivat rakenteellisesti alemmat kuin muilta asiakkailta veloitetut hinnat. Päätelmänä voidaan todeta, ettei ole mitään näyttöä siitä, että hintoja ei olisi asetettu tasapuolisesti vain siksi, että myynti tapahtui valituksen tekijälle, ja näin ollen vahvistetaan, että väite hylätään.

(18) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät jälleen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaista valuutan muuntamisen oikaisua väittäen, että Intian rupian (INR) arvo suhteessa euroon on jatkanut vahvistumistaan marraskuusta 2009 lähtien, mikä voi vääristää polkumyyntilaskelmia (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 23 kappale). Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että niiden myyntihinnat tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla olivat korkeammat kuin alkupuoliskolla, mutta ne väittivät, että suuntaus johtui yksinomaisesti raaka-ainekustannusten kohoamisesta ja markkinaolosuhteiden yleisestä kohenemisesta talouskriisin loputtua eikä rupian vahvistumisesta euroon nähden. Yritykset väittivät lisäksi, että vaikka ne voisivatkin mukauttaa hintojaan säännöllisesti ja lyhyin aikavälein, ne eivät ikinä pystyisi ennustamaan täsmälleen vaihtokurssien kehitystä tulevalla kaudella.

(19) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka rupia vahvistui vähitellen suhteessa euroon tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla, kummankin intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan päätuotteiden myyntihinnat useille pääasiakkaille muuttuivat itse asiassa kuukausittain, etenkin tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla. Sen vuoksi ei ole viitteitä siitä, että myyntihintoja unioniin ei olisi voitu muuttaa samaan aikaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon myös muutokset valuuttojen vaihtokursseissa 60 päivän kuluessa, kuten perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.4.1 artiklassa säädetään. Koska useissa tapauksissa hintoja muutettiin säännöllisesti, myös muutokset vaihtokursseissa olisi voitu ottaa huomioon. Lisäksi tämä osoitti, että rasva-alkoholien ja niiden seosten markkinat ovat yleensä avoimet tiheille hintamuutoksille. Sen vuoksi niissäkin tapauksissa, joissa hintoja vaihdettiin harvemmin, ei ole näyttöä siitä, että tämä ei tapahtunut osapuolten tekemien liiketoimintavalintojen vuoksi. Se, että hintoja voidaan mukauttaa nopeasti muuttuneiden markkinatilanteiden mukaan (tässä tapauksessa väitettyjen valuutan vaihtokurssien muutosten mukaan), antoi intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden ottaa tällaiset muutokset huomioon myyntihinnoissaan, jos ne olisivat niin halunneet – ja ilmeisesti olivat tehneetkin useissa tapauksissa. Edellä esitetyn perusteella valuuttojen muuntamista koskeva oikaisu ei ole perusteltu, ja väite hylätään.

(20) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja vaati, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti välillisten verojen erojen perusteella myönnettävä oikaisu, joka oli tehty tiettyjen tuotelajien

▼B

osalta, olisi pitänyt tehdä myös sellaisten tuotteiden ja seosten osalta, joiden hiiliketjun pituus on C12 ja C14, koska näihin tuotteisiin käytetyistä raaka-aineista maksettu tulli korvattiin tuotteen viennin yhteydessä. Tutkimuksen aikana ei kuitenkaan toimitettu mitään tietoja, jotka olisi voitu varmentaa paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa ja jotka olisivat osoittaneet, että tullit oli myöhemmin palautettu. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yritys väitti, että sen huomautukset oli ymmärretty väärin ja että kaikki sellaisten tuotteiden ja seosten, joiden hiiliketjun pituus on C12 ja C14, tuotantoon käytetyt raaka-aineet oli tuotu tullitta. Koska välilliset verot on maksettava, jos nämä raaka-aineet myöhemmin sisällytetään kotimarkkinoilla myytyihin tuotteisiin, yritys esitti normaaliarvon oikaisua näiden tiettyjen tuotelajien osalta. Tarkastuskäynnin aikana esitetty näyttö kuitenkin osoittaa, että erityiset raaka-aineet, joita tarvitaan sellaisten tuotelajien tuottamiseen, joiden hiiliketjun pituus on C12 ja C14, ja joita tuotiin tullitta tutkimusajanjaksolla, riittivät tuottamaan vain murto-osan yrityksen tämän tuotteen vientimyynnistä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi on varmaa, että ainakin kaksi kolmasosaa viedyistä tuotteista, joiden hiiliketjun pituus on C12 ja C14, on tuotettu käyttäen raaka-aineita, joista on maksettu tuontitullit. Koska yritys ei toimittanut mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että tullitta tuotuja raaka-aineita olisi käytetty unioniin suuntautuvaan vientimyyntiin eikä kolmansiin maihin suuntautuvaan vientimyyntiin, vaatimus hylätään.

(21) Koska vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 ja 23 kappale voidaan vahvistaa.

1.4 *Polkumyyntimarginaali*

(22) Koska polkumyyntimarginaalin laskemisesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24–26 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa.

(23) Lopullisesti määritetty polkumyynnin määrä ilmaistuna prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti unionin rajalla tullaamattomana on seuraava:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Kaikki muut yritykset	9,3 %

2. **Indonesia**

2.1 *Normaaliarvo*

(24) Alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että liiketoiminnan kannattavuuden laskemisessa myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ei olisi pitänyt jakaa yksittäisille liiketoimille liikevaihdon perusteella ja että tämä oli johtanut siihen, että useat liiketoimet havaittiin kannattamattomiksi. Väitettä tutkittiin, mutta havaittiin, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten täsmäyttäminen yksittäisiin liiketoimiin liikevaihdon perusteella on asianmukaisempaa, kun otetaan huomioon, että luonteeltaan nämä kustannukset liittyvät enemmän arvoon kuin määrään. On huomattava,

▼B

että kullekin tuotelajille jaettu myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kokonaismäärä säilyy samana riippumatta siitä, kumpaa menetelmää käytetään näiden kustannusten täsmäyttämiseen yksittäisiin liiketoimiin. Lopuksi ne liiketoimet, joiden osalta vientiä harjoittava tuottaja kyseenalaisti kannattavuutta koskevien laskelmien tuloksen, tutkittiin uudelleen ja vahvistettiin, että liiketoimet eivät olleen kannattavia. Tämän vuoksi väite hylätään.

(25) Sama indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että määritettäessä voittotasoa laskennallista normaaliarvoa varten sellaisesta myynnistä saatua voittoa, jonka ei ole katsottu syntyneen tavanomaisessa kaupankäynnissä tuotelajin tasolla, ei pitäisi jättää ottamatta huomioon, koska yli 80 prosenttia kotimarkkinoiden kokonaismyynnistä oli kannattavaa. Tästä väitteestä on todettava, että sen määrittäminen, mikä myynti tapahtuu tavanomaisessa kaupankäynnissä, tapahtuu tuotelajien tasolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–32 kappaleessa todetaan, koska tämä on sopivin tapa täsmäyttää tarkasti myyntihinnat ja niihin liittyvät tuotantokustannukset. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa ei myöskään suljeta pois mahdollisuutta jakaa tutkittavana oleva tuote tuotelajeihin tarpeen mukaan. Sen vuoksi myynti, jonka ei havaittu tapahtuvan tavanomaisessa kaupankäynnissä, jätetään pois tuotelajin tasolla voittolaskelmista, joita käytetään normaaliarvon muodostamisessa. Tämän vuoksi väite hylätään.

(26) Sama indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että kun tietyille tuotelajeille muodostettiin laskennallinen normaaliarvo, normaaliarvoja ei ollut oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle. Väite hyväksyttiin ja laskelmia muutettiin tämän mukaisesti.

(27) Koska normaaliarvon määrittämisestä ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27–33 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa oikaistuina tämän asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

2.2 *Vientihinta*

(28) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ei esitetty mitään perusteita, miksi siihen etuyhteydessä olevan unionissa sijaitsevan tuojayrityksen hintoja pidettiin epäluotettavina ja miksi tämän myynnin vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. On huomattava, että toisiinsa etuyhteydessä olevien osapuolten välisiä siirtohintoja ei pidetä luotettavina, koska ne on voitu keinotekoisesti asettaa eri tasoille riippuen siitä, mikä on edullisempaa kyseisille etuyhteydessä oleville yrityksille. Tästä syystä, jos vientihinta muodostetaan laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti käyttäen kohtuullista voittomarginaalia – riippumatta siirtohinnoista saadusta todellisesta voitosta –, vältetään vääristymät, joita voi syntyä siirtohintojen käytöstä. Tämän vuoksi väite hylätään.

(29) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtuneesta unioniin suuntautuneesta vientimyynnistä, että voittomarginaali, jota käytettiin

▼B

laskennallisen vientihinnan määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, ei ollut asianmukainen. Molemmat väittivät, että voitto, jota oli käytetty alustavassa vaiheessa, viittasi vain yhteen osittain yhteistyössä toimineeseen tuojaan eikä sitä ollut tarkistettu, minkä vuoksi se ei ollut luotettava. Ne ehdottivat käytettäväksi 5 prosentin voittoa, jota on käytetty muissa tutkimuksissa. Kun otetaan huomioon riippumattomien tuojien vähäinen yhteistyöaste tässä tutkimuksessa, väite hyväksytään, ja sovelletaan 5 prosentin voittotasoa, joka on yhdenmukainen samaa sektoria koskevissa aiemmissa tutkimuksissa käytettyjen voittotasojen kanssa.

(30) Koska vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34–36 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa oikaistuina tämän asetuksen johdanto-osan 29 kappaleen mukaisesti.

2.3 *Vertailu*

(31) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen molemmat indonesialaiset viejät totesivat, että kolmansissa maissa niihin etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta tapahtuneesta myynnistä ei olisi pitänyt tehdä oikaisuja 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti palkkioiden erojen osalta. Molemmat yritykset väittivät, että niiden tuotantoyritykset Indonesiassa ja etuyhteydessä olevat kauppiaat Singaporessa muodostavat yhden taloudellisen yksikön ja että kauppiaat kolmannessa maassa toimivat etuyhteydessä olevien indonesialaisten yritysten vientiosastona. Molemmissa tapauksissa kuitenkin Indonesiassa sijaitseva tuottaja laskuttaa suoraan kotimarkkinamyynnistä samoin kuin osasta kolmansiin maihin suuntautuvasta vientimyynnistä ja Singaporessa sijaitsevat kauppiaat saavat erillisen palkkion. Yhden indonesialaisen yrityksen osalta tämä palkkio mainitaan sopimuksessa, joka kattaa vain vientimyynnin. Lisäksi kolmannessa maassa oleva kauppiaat myyvät myös muiden tuottajien – ja yhdessä tapauksessa myös etuyhteydettömien tuottajien – valmistamia tuotteita. Molemmilla Singaporessa sijaitsevilla etuyhteydessä olevilla kauppiailla on näin ollen selvästi toimintaa, joka muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Tämän vuoksi väite hylätään.

(32) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja toistivat väitteensä yhdestä taloudellisesta yksiköstä, johon viitattiin edellisessä kappaleessa. Ne väittivät, että asiassa Matsushita v. neuvosto ([1]) tuomioistuin oli aiemmin katsonut, että se, että tuottaja suorittaa tiettyjä myyntitoimintoja, ei tarkoita sitä, että tuottajayritys ja kauppayritys eivät voi muodostaa yhtä taloudellista yksikköä. Ne väittivät myös, että kolmansiin maihin suuntautuva myynti, jonka viejä suorittaa suoraan ilman Singaporessa sijaitsevaa kauppiasta, edustaa vain pientä osuutta vientimyynnistä ja että asiassa Interpipe ([2]) ensimmäisen asteen tuomioistuin katsoi, että vaikka tuottaja myy suoraan pieniä määriä, se ei tarkoita sitä, etteikö kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö. Lopuksi ne vielä

([1]) Asia C-175/87, Matsushita Electric Industrial Co. Ltd and Matsushita Electric Trading Co. Ltd v. Euroopan yhteisöjen neuvosto, Kok. 1992, s. I-1409.

([2]) Asia T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT and Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT v. Euroopan unionin neuvosto, Kok. 2009, s. II-383.

▼B

esittivät, että asiassa Canon v. neuvosto ([1]) se seikka, että myynnistä vastaava tytäryhtiö toimi myös muiden yritysten tuotteiden jakelijana, ei vaikuttanut päätelmään, jonka mukaan kyseessä oli yksi taloudellinen yksikkö.

(33) Vaikka asiassa Matsushita v. neuvosto tuomistuin katsoikin, että toimielimillä oli kyseisessä asiassa oikeus katsoa, että valmistaja yhdessä yhden tai useamman hallinnassaan olevan jakeluyrityksen kanssa muodostaa taloudellisen yksikön, vaikka se harjoittaa itsekin jotakin myyntitoimintaa, siitä ei välttämättä seuraa, että tuottajaa ja siihen etuyhteydessä olevia myyntiyrityksiä olisi aina pidettävä yhtenä taloudellisena yksikkönä. Lisäksi asiassa Matsushita v. neuvosto valmistaja ei itse harjoittanut suoraa myyntiä, toisin kuin indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja. Interpipe-tuomiossa puolestaan se, että vientiä harjoittavan tuottajan harjoittama suora myynti edusti vain vähäistä prosenttiosuutta unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä, oli vain yksi ensimmäisen asteen tuomioistuimen analysoimista seikoista. Tärkeämpää on, että tuomioistuin painotti sitä, että suora myynti tapahtui uusiin jäsenvaltioihin vain siirtymäkauden ajan. Tässä tapauksessa sitä vastoin käytettävissä oleva näyttö osoittaa, että tuottajan suora myynti tiettyihin kolmansiin maihin ei ole tilapäistä vaan – ainakin periaatteessa – rakenteellista eli pysyvää. Lisäksi kunkin asianomaisen tuottajan osalta kyseinen myynti edustaa merkittävää prosenttiosuutta sen kotimarkkinamyynnistä. Lopuksi vielä voidaan todeta, että asiassa Canon v. neuvosto vientiä harjoittavan tuottajan myynnistä vastaavan tytäryhtiön myynti kotimarkkinoilla sisälsi muitakin tuotteita, joita vain myytiin eri tuotenimellä mutta jotka kaikki vientiä harjoittava tuottaja oli kuitenkin itse tuottanut. Tämän vuoksi väite hylättiin jälleen.

(34) Yksi indonesialainen yritys väitti vielä, että vaikkei yhden taloudellisen yksikön käsitettä hyväksyttäisikään, komissio on vahvistanut ”kaksinkertaisen marginaalin” vähentämällä riippumattomille asiakkaille unionissa suuntautuneen viennin hinnasta sekä unionissa sijaitsevan etuyhteydessä olevan tuojan voiton että kolmannessa maassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan palkkion. Nämä kaksi seikkaa otettiin kuitenkin huomioon eri tarkoituksia varten ja ne vähennettiin erikseen. Kuten 28 kappaleessa selitettiin, kun vientimyynti tapahtui unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien tuojien kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti eli sen hinnan perusteella, jolla tuodut tuotteet ensimmäisen kerran jälleenmyytiin riippumattomalle ostajalle. Näissä tapauksissa on tehtävä oikaisu voittomarginaalin osalta, jotta voidaan vahvistaa luotettava vientihinta unionin rajalla -tasolla. Kolmannessa maassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan palkkio sitä vastoin vähennettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti. Tämän vuoksi väite hylätään.

(35) Yritys väitti vielä, että jos vientihintaa oikaistaan kolmannessa maassa sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan palkkion osalta 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti, normaaliarvoon olisi tehtävä samanlainen oikaisu, koska kauppias koordinoi myös kotimarkkinamyyntiä. Kauppiaan ja Indonesiassa sijaitsevan tuottajan välinen kirjallinen sopimus kattaa kuitenkin vain

([1]) Asia C-171/87, Canon Inc v. Euroopan yhteisöjen neuvosto, Kok. 1992, s. I-1237.

▼B

vientimyynnin. Lisäksi kotimarkkinamyynnin laskutuksesta huolehtii Indonesiassa sijaitseva yritys. Tämän vuoksi väite hylätään.

(36) Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun osalta katsotaan aiheelliseksi käyttää kohtuullista voittomarginaalia riippumatta tosiasiallisesta voitosta, joka on saatu siirtohinnoista, jotta vältetään näistä siirtohinnoista mahdollisesti aiheutuvat vääristymät. Sen vuoksi kolmannessa maassa sijaitsevien kauppiaiden tosiasialliset voittomarginaalit, joita käytettiin alustavassa vaiheessa, korvattiin 5 prosentin voitolla, jota pidetään kohtuullisena voittona kemiansektorilla toimivien kauppayhtiöiden harjoittamasta toiminnasta; näin tehtiin aiemmissakin tapauksissa ([1]).

(37) Eräs toinen indonesialainen yritys väitti, että komissio oli vähentänyt kahdesti palkkiokulut myynnistä, joka tapahtui unionissa sijaitsevan etuyhteydessä olevan tuojan kautta. Yritys väitti, että kun vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, sekä etuyhteydessä olevan tuojan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten että palkkiokulujen osalta tehtiin oikaisu suorina myyntikuluina. Koska palkkiokulut sisältyvät jo myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, tämän seurauksena palkkiokulut vähennettiin kahteen kertaan. Väitteen havaittiin olevan perusteltu ja laskelmia muutettiin vastaavasti.

(38) Yksi yritys vaati jälleen oikaisua fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti käyttämällä perusteena sitä, että se vie tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta unioniin sekä nestemäisessä että kiinteässä muodossa, kun taas kotimarkkinoilla se myy tarkasteltavana olevaa tuotetta ainoastaan kiinteässä muodossa, ja sitä, että kiinteässä muodossa olevan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat ovat korkeammat kuin nestemäisen tuotteen hinnat (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39 kappale). Väitteensä tueksi yritys toimitti kopion kahdesta laskusta, jotka liittyivät myyntiin muille vientimarkkinoille. Tätä näyttöä ei voitu kuitenkaan tarkistaa menettelyn näin myöhäisessä vaiheessa eikä voitu varmistaa, että osoitettu ero pätisi kaikkiin tapauksiin, joissa on edellä esitettyjä fyysisten ominaisuuksien eroja. Tämän vuoksi väite hylätään.

(39) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että korkoprosentti, jota käytettiin unionissa sijaitsevan siihen etuyhteydessä olevan tuojan luottokustannusten laskemiseen väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, oli suhteettoman korkea, ja ehdotti käytettäväksi korkoprosenttia, joka perustuu Deutsche Bundesbankin tutkimusajanjaksolla julkaisemiin lukuihin. Koska korkoprosentti, jota käytettiin tämän yrityksen luottokustannusten laskemiseen väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, perustui muiden osapuolten toimittamiin tietoihin ja edustaa näin ollen niiden taloudellista tilannetta, joka ei välttämättä päde kyseiseen etuyhteydessä olevaan tuojaan, väite hyväksyttiin ja laskelmia muutettiin vastaavasti.

([1]) Esimerkiksi komission asetuksessa (EY) N:o 862/2005, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2005, väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönotosta Venäjältä ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan rakeisen polytetrafluorieteenin (PTFE) tuonnissa (EUVL L 144, 8.6.2005, s. 11) ja komission asetuksessa (EY) N:o 390/2007, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2007, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien peroksosulfaattien (persulfaattien) tuonnissa (EUVL L 97, 12.4.2007, s. 6).

▼B

(40) Koska vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37–40 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan hyväksyä, oikaistuina tämän asetuksen johdanto-osan 36, 37 ja 39 kappaleessa esitetyillä tavoilla.

2.4 *Polkumyyntimarginaali*

(41) Koska polkumyyntimarginaalin laskemisesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 41 ja 42 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa.

(42) Lopullisesti määritetty polkumyynnin määrä ilmaistuna prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti unionin rajalla tullaamattomana on seuraava:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Kaikki muut yritykset	7,3 %

3. **Malesia**

3.1 *Normaaliarvo*

(43) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi malesialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin kannattavuuden arvioinnin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappale) ei olisi pitänyt perustua painotettuihin keskimääräisiin vuotuisiin tuotantokustannuksiin vaan kunkin kotimarkkinoiden myyntitapahtuman yksittäisiin kustannuksiin, kun otetaan huomioon pääraaka-aineen päivittäiset hinnanvaihtelut. Tästä väitteestä on todettava, että on komission yleisenä käytäntönä käyttää painotettuja keskimääräisiä tuotantokustannuksia vertailuarvona kannattavuuden tutkimisessa. Yritys noudatti tätä käytäntöä vastauksessaan kyselylomakkeeseen, ja se toimi perustana paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa, jossa täsmäytettiin yrityksen ilmoittamat tiedot ja sen kirjanpito. Vaatimus, jonka mukaan olisi käytettävä liiketoimiin perustuvia tuotantokustannuksia – mikä poikkeaisi merkittävästi komission tavanomaisesta käytännöstä –, esitettiin ensimmäistä kertaa yrityksen huomautuksissa alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, eikä vastaavia lukuja sen vuoksi voitu tarkistaa paikan päällä. On myös huomattava, että yrityksen vaatimuksensa tueksi toimittamat yksittäisiä liiketoimia koskevat kustannuslomakkeet perustuvat suurelta osin arvioihin, minkä vuoksi ne eivät edusta tarkempia ja edustavampia kustannustietoja kuin ne, jotka yritys alun perin ilmoitti ja jotka tarkastettiin paikan päällä. Lopuksi on vielä huomattava, että uuden kustannuslomakkeen rakenne ei mahdollista täsmäytystä hallintoraporttien kanssa, jotka tarkastettiin paikan päällä. Sen vuoksi tämä vaatimus hylätään.

(44) Malesialainen viejä, jolla ei ollut kotimarkkinamyyntiä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51 kappale), väitti että normaaliarvon laskemiseen käytettyjen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen määrien ei pitäisi perustua

▼B

niihin tosiasiallisten määrien painotettuihin keskiarvioihin, jotka vahvistettiin kahdelle muulle vientiä harjoittavalle tuottajalle, jotka myyvät samankaltaista tuotetta Malesian markkinoilla. Yritys väitti, että luvut eivät ole edustavia, koska yritys käyttää erilaisia valmistusmenetelmiä, joissa on erilaiset perusraaka-aineet. Tästä väitteestä on todettava, että normaaliarvon laskemisessa käytettiin yrityksen omia valmistuskustannuksia. Ainoastaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevat määrät perustuivat kahdelta muulta malesialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta saatuihin lukuihin. Voiton määrä määritettiin tämän asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa selitetyllä tavalla. Yritys ei myöskään selvittänyt käytetyn tuotantomenetelmän väitettyjä vaikutuksia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin. On vielä huomattava, että vain osa yrityksen tuotannosta perustuu väitettyyn erilaiseen tuotantomenetelmään ja suurin osa tuotannosta valmistetaan samoilla tuotantoprosesseilla ja samoilla perusraaka-aineilla kuin kahden muunkin malesialaisen tuottajan tuotanto. Sen vuoksi päätellään, että yritys ei osoittanut, että käytetyt luvut eivät ole edustavia, ja väite hylätään tältä osin.

(45) Sama malesialainen viejä väitti vielä, että jos komissio kuitenkin käyttää kahdelta muulta viejältä saatuja tietoja myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämiseen, näiden tietojen pitäisi perustua kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien kaikkeen kotimarkkinamyyntiin liittyviin eikä vain kannattavaan myyntiin liittyviin painotettuihin keskiarvoihin. Tämä väite hyväksyttiin periaatteessa. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osalta siis vahvistetaan, että normaaliarvon muodostamisessa käytettiin kahden malesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräisiä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia kaiken kotimarkkinamyynnin osalta. Näissä laskelmissa käytetyt luvut varmennettiin näiden malesialaisten yritysten toimitiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien aikana. On huomattava, että voiton määrää ei ollut mahdollista määrittää kahdelle muulle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneiden kustannusten ja niiden saamien voittojen perusteella. Tällaisista laskelmista saadaan tulokseksi tappiollinen määrä. Tällä perusteella ei siis pystytty määrittämään voittoa koskevia tietoja. Tämän vuoksi malesialaisen viejän väite, jonka mukaan negatiivista summaa voidaan käyttää voittosummana normaaliarvon määrittämiseksi, hylätään. Voiton käsite tarkoittaa välttämättä positiivista summaa. Harkittiin myös sitä, voitaisiinko voiton määrä määrittää vientiä harjoittavan tuottajan kannattavan myynnin perusteella Malesiassa, mutta tämä hylättiin, koska se olisi vastoin WTO:n päätelmiä asiassa, joka koskee Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuontia ([1]). Sen vuoksi voiton laskemisen on perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti perustuttava mihin tahansa muuhun hyväksyttävään menetelmään, ja koska muita tietoja ei ollut saatavilla, Malesian pitkän aikavälin kaupallista korkoa pidettiin asianmukaisimpana perustana voiton määrittämiseksi. Menetelmää pidettiin varovaisena, hyväksyttävänä ja asianmukaisimpana perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti. Näin määritetty voittomarginaali ei ylitä muiden vientiä harjoittavien tuottajien samaan

([1]) WT/DS141/AB/R, annettu 12.3.2001.

▼B

yleiseen tuoteluokkaan kuuluvien tuotteiden myynnistä alkuperämaan kotimarkkinoilla saamaa voittoa.

(46) Koska normaaliarvon määrittämisestä ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44–51 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

3.2 *Vientihinta*

(47) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi malesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtuneesta unioniin suuntautuneesta vientimyynnistään, että voittomarginaali, jota käytettiin laskennallisen vientihinnan määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, ei ollut asianmukainen. Toinen yrityksistä esitti väitteensä tueksi joidenkin eurooppalaisten etuyhteydettömien kauppiaiden kannattavuuslukuja tutkimusajanjaksolta. Tältä osin on todettava, että lukuja ei voida pitää edustavina, koska kyseiset kauppiaat käyvät kauppaa erittäin monilla kemiallisilla tuotteilla ja yhdessä tapauksessa kauppias on myös tuottaja. Sen vuoksi kyseisiä lukuja ei voida hyväksyä luotettaviksi vertailuarvoiksi. Toinen yritys vaati, että siihen etuyhteydessä olevaa tuojaa unionissa ei pitäisi kohdella jakelijana vaan etuyhteydessä olevana edustajana, minkä vuoksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittojen oikaisun vientihinnan muodostamisessa ei pitäisi ylittää palkkioprosenttia, joka yleensä annetaan sektorilla kauppaa käyville riippumattomille edustajille. Yritys toimitti vertailuarvoksi sopimuksiaan riippumattomien edustajien kanssa. Vaatimusta tuettiin vielä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väittämällä, että volframielektrodeja koskevassa tapauksessa ([1]) etuyhteydessä olevan tuojan voittoa pidettiin luotettavana ja se hyväksyttiin laskennallisen vientihinnan määrittämistä varten. Tämän väitteen vastaukseksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa ei säädetä väitetysti jakelijoina tai väitetysti edustajina toimivien etuyhteydessä olevien tuojien erilaisesta kohtelusta. Kyseisessä 2 artiklan 9 kohdassa edellytetään oikaisujen tekemistä tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.

Lisäksi on huomattava, että tutkimuksen mukaan etuyhteydessä oleva yritys sijaitsee unionissa. Se käsittelee mm. asiakkaiden tilaukset ja laskutuksen siihen etuyhteydessä olevan yrityksen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen osalta ja on vastuussa unionin tulliselvityksen järjestämisestä. Tietyt etuyhteydessä olevan viejän toimet ennen tuontia eivät tarkoita sitä, että vientihintaa ei voida muodostaa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitettujen jälleenmyyntihintojen perusteella, kun tarvittavat oikaisut tehdään 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Yrityksen väittämät toimintaerot verrattuina muihin etuyhteydessä oleviin tuojiin tulevat normaalilla tavalla esiin myynti-, hallinto- ja

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 260/2007, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2007, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien volframielektrodien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 72, 13.3.2007, s. 1).

▼B

yleiskustannuksissa, joissa komissio käytti yrityksien tosiasiallisia tietoja. Tämän vuoksi vaatimusta ei voida hyväksyä. On vielä huomattava, että edellä mainitussa volframielektrodeja koskevassa tapauksessa etuyhteydessä oleva tuoja oli muutoinkin mukana etuyhteydessä olevan ryhmän tuottaman jatkojalostustuotteen tuotannossa ja harjoitti myös muutakin kuin kauppayhtiötoimintaa. Koska kyseessä oli niin monimutkainen rakenne, etuyhteydessä olevien tuojien voittoa ei pidetty riittävän edustavana. Kyseisen tapauksen tilanne ei ole verrattavissa malesialaisen etuyhteydessä olevan tuojan tilanteeseen, koska se harjoittaa vain kauppatoimintaa. Kyseinen voittomarginaali oikaistaan kuitenkin 5 prosenttiin 29 kappaleessa esitetyistä syistä. Koska vientihinnan määrittämisestä ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52–54 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa muutettuina edellä esitetyn mukaisesti.

3.3 *Vertailu*

(48) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi malesialainen viejä esitti uudelleen väitteensä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 kappale), jonka mukaan siihen unionissa etuyhteydessä oleva tuoja on itse asiassa valmistajan vientiosasto ja noudettuna lähettäjältä -tasoisen vientihinnan määrittämisessä olisi liiallisia vähennyksiä, jos myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ja voitoista tehtäisiin täysimittaiset oikaisut perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Yritys katsoi, että vaihtoehtoisesti samanlainen oikaisu olisi tehtävä laskettaessa normaaliarvoa. Väite esitettiin uudelleen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Mitään sellaisia uusia väitteitä ei kuitenkaan esitetty, jotka johtaisivat asiaa koskevien päätelmien muuttamiseen. Väitettä tarkasteltaessa on erityisesti muistettava, että kyseinen etuyhteydessä oleva yritys laati laskut unionissa sijaitseville asiakkaille ja sai niiden suorittamat maksut. Lisäksi on huomattava, että etuyhteydessä olevan yrityksen myyntiin sisältyi voittomarginaali. Etuyhteydessä olevan yrityksen kirjanpidosta kävi myös ilmi, että se vastasi tavanomaisista tuonnin ja jälleenmyynnin välisistä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista. Näin ollen etuyhteydessä oleva yritys tosiaankin hoitaa tyypillisiä maahantuojalle kuuluvia tehtäviä. Lopuksi on vielä huomattava, että malesialainen tuottaja harjoitti myös suoraa myyntiä riippumattomille asiakkaille unionissa ja muissa maissa. Jälkimmäisen seikan osalta yritys viittasi asiassa Interpipe annettuun tuomioon ja esitti samankaltaisia väitteitä kuin indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat. Tämän asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa jo esitetyistä syistä tämän tapauksen olosuhteet eroavat Interpipe-tuomiossa käsitellyistä olosuhteista. Lisäksi malesialaisen viejän väite siitä, että yritykseen etuyhteydessä oleva tuoja unionissa hoiti yrityksen riippumatonta myyntiä koskevat neuvottelut toimien malesialaisen yrityksen vientimyyntiosaston ominaisuudessa, on vastoin tarkastuskäynnillä esitettyjä selityksiä, joissa korostettiin, että keskeisessä asemassa on emoyritys Japanissa. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella pääteltiin, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa koskeva oikaisu olisi pidettävä voimassa ja että samanlainen oikaisu normaaliarvon laskemiseen ei ole perusteltu.

▼B

(49) Sama yritys väitti vielä, että siihen etuyhteydessä olevan tuojan joidenkin myyntikustannusten vähennys oli tehty kahdesti vientihintaa laskettaessa. Laskelmat tarkistettiin, ja koska väite havaittiin perustelluksi, niitä korjattiin vastaavasti.

(50) Yksi malesialainen viejä väitti, että normaaliarvon ja vientihinnan välisen vertailun ei pitäisi perustua tuotevalvontakoodien vaan yritysten omien tuotekoodien perusteella tunnistettuihin tuotelajeihin. Yrityksen mukaan tutkimuksessa käytetyillä tuotevalvontakoodeilla ei saada riittävän yksityiskohtaisesti selville tuotantoprosessin erityispiirteitä ja kustannusten ja hintojen eroja. Väitteensä tueksi yritys viittasi joihinkin omiin tuotteisiinsa, jotka tuotettiin eri tuotantoprosesseilla ja eri perusraaka-aineista, minkä seurauksena niiden yksikkökohtaiset tuotantokustannukset olivat korkeammat. On huomattava, että väitettä ei otettu esiin tutkimuksen alustavassa vaiheessa eikä paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa. Yrityksen omien tuotekoodien käyttö laskelmissa ei myöskään ratkaisisi erilaisiin tuotantomenetelmiin liittyvää ongelmaa, koska samoja yrityksen tuotantokoodeja käytettiin myös erilaisilla tuotantoprosesseilla tuotetuista tuotteista. Tämän vuoksi väite hylätään.

(51) Koska vertailusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55–58 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa muutettuina tämän asetuksen johdanto-osan 49 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

3.4 *Polkumyyntimarginaali*

(52) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi malesialainen tuottaja, jolla ei ollut vientiä unioniin, esitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleesta huomautuksia ja väitti, että tarkasteltavana olevalla tuotteella on muitakin tuottajia Malesiassa. Tältä osin on huomattava, että vaikka Malesiassa onkin vielä yksi tuottaja, joka ei vie unioniin, tämä ei muuta päätelmiä yhteistyön tasosta Malesiassa, koska ei esitetty mitään näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olleet yritykset eivät olisi vastanneet kaikesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä unioniin tutkimusajanjaksolla. Sama malesialainen tuottaja kritisoi lisäksi sitä, että hänen kaltaisiinsa tuottajiin, jotka eivät vieneet unioniin tutkimusajanjaksolla, sovellettaisiin jäännöstullia. On huomattava, että yrityksiin, joilla ei ollut vientiä unioniin tutkimusajanjaksolla, ei voida soveltaa yksilöllistä tullia. Heti kun nämä yritykset aloittavat viennin tai niillä on peruuttamaton sopimusvelvoite myydä unioniin, ne voivat kuitenkin hakea perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaista uuden viejän tarkastelua, jonka tuloksena niihin voidaan soveltaa yksilöllistä tullia, jos artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

(53) Yksi malesialainen tuottaja väitti, että polkumyyntimarginaalin laskemisen perustana käytetty CIF-arvo ei saisi perustua tullille ilmoitettuun hintaan vaan se olisi laskettava jälleenmyyntihinnasta, josta on vähennetty kaikki unioniin tuonnin jälkeiset kustannukset. Koska CIF-hintaa käytettiin tullausarvon ilmoittamiseen unionin rajalla eikä vaikuta siltä, että se olisi ilmoitettu virheellisesti, samaa hintaa on käytettävä polkumyyntimarginaalia koskevien laskelmien perustana. Yritys väitti, että Malesiasta tulevien

▼B

toimitusten ja unionissa jälleenmyyntiä varten tehtävän tulliselvityksen välissä kuluu aikaa. Vaikka laskut tulliselvitystä varten tehtäisiinkin vasta myöhemmin niin, että hinnat seuraavat varaston arvon määritykseen käytettävää FIFO-menetelmää, kyseessä on silti edelleen siirtohinta eikä jälleenmyyntihinta, joka on tulliarvon laskemisen perustana. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(54) Koska polkumyyntimarginaalin laskemisesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 59 ja 60 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa.

(55) Lopullisesti määritetty polkumyynnin määrä ilmaistuna prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti unionin rajalla tullaamattomana on seuraava:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Kaikki muut yritykset	5,7 %

D. **VAHINKO**

1. **Alustavat huomiot**

(56) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen havaittiin, että kulutuslukuihin oli tehtävä pieniä korjauksia kirjoitusvirheen vuoksi. Tämän vuoksi jouduttiin tekemään pieniä korjauksia myös myyntimäärään, unionin tuotannonalan markkinaosuuteen ja asianomaisten maiden markkinaosuuteen. Näillä korjauksilla ei kuitenkaan ollut merkittävää vaikutusta suuntauksiin ja päätelmiin, jotka koskivat kulutusta, myyntimäärää, unionin tuotannonalan markkinaosuutta ja asianomaisten maiden markkinaosuutta unionin markkinoilla tarkastelujaksolla.

2. **Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala**

(57) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62 kappaleessa mainittiin, samankaltaista tuotetta tuottivat kaksi valituksen tekijää ja pienet tuottajat unionissa. Rasva-alkoholien ja niiden seosten unionin tuotannon määritelmästä jätettiin siis pois tuottajat, jotka tuottivat haarautuneita isomeerejä sisältäviä rasva-alkoholeja (ks. tämän asetuksen johdanto-osan 11 ja 12 kappale). Unionin tuotannonalan määritelmä vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62 ja 63 kappaleen mukaisesti, riippumatta siitä, mitä tämän asetuksen johdanto-osan 58 kappaleessa todetaan.

(58) Toisen valituksen tekijöistä otti haltuunsa yritys, joka osallistuu tähän menettelyyn käyttäjänä. Tämä valituksen tekijä omaksui neutraalin kannan väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen.

(59) Jotkin osapuolet kyseenalaistivat tämän vuoksi tutkimukselle annetun tuen tason ja väittivät, että tutkimukselle annettu tuki on säilytettävä koko tutkimuksen ajan.

▼B

(60) Väitettä tutkittaessa kävi ilmi, että jäljellä olevan valituksen tekijän osuus on yli 40 prosenttia unionin kokonaistuotannosta eli edelleen yli 25 prosenttia unionin kokonaistuotannosta ja 100 prosenttia rasva-alkoholien ja niiden seosten unionin tuottajista, jotka ovat ilmaisseet tukevansa tai vastustavansa valitusta. Näin ollen perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa edellytetyt 25 prosentin ja 50 prosentin rajat täyttyvät ja tuki voidaan vahvistaa.

(61) Jotkin osapuolet väittivät, että koska molemmat valituksen tekijät olivat tuoneet tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla, niitä ei pitäisi katsoa osaksi unionin tuotannonalaa. Tarkastelussa kuitenkin todettiin, että näiden yritysten asianomaisista maista tuoman tuotteen prosenttiosuus ei ollut merkittävä verrattuna niiden samankaltaisen tuotteen tuotantoon. Lisäksi tuonti oli luonteeltaan lähinnä väliaikaista. Sen vuoksi voidaan vahvistaa, että näiden yritysten perustoiminta on samankaltaisen tuotteen tuotanto ja myynti. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 62 ja 63 kappaleessa olevat päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Unionin kulutus**

(62) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–66 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

4. **Tuonti unioniin asianomaisista maista ja hinnan alittavuus**

4.1 *Kumulointi*

(63) Jotkin osapuolet vastustivat sitä, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehtiin kumulatiivinen arviointi kolmesta asianomaisesta maasta. Niiden mielestä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt kumulointia koskevat edellytykset eivät täyttyneet. Erityisesti ne väittivät, että yhden maan osalta havaittu negatiivinen hinnan alittavuus estää kumuloinnin. Lisäksi ne katsoivat, että kolmen vientiä harjoittavan maan myyntimääriä koskevat suuntaukset erosivat toisistaan tarkastelujaksolla ja että raaka-aineiden saanti ja käytetyt raaka-aineet näissä kolmessa maassa olivat myös erilaisia. Lisäksi mainittiin, että yhden asianomaisen maan vientimyynti kanavoitiin etuyhteydessä olevien yritysten kautta. Näiden osapuolten mukaan asianomaisten maiden välillä oli erilaiset kilpailuolosuhteet unionin markkinoilla. Perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on kyseisen asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen ja jos b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

a) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.3.2 kohdassa selitettiin, kustakin asianomaisesta maasta polkumyynnillä

▼B

tulevan tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen ja polkumyynnillä tulevan tuonnin määrä pysyi merkittävänä tarkastelujakson ajan.

b) Asianomaisten maiden kilpailuedellytysten ja hinnoittelun havaittiin olevan samanlaisia tuotavien tuotteiden ja samankaltaisen tuotteen välillä varsinkin tutkimusajanjakson aikana. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127 kappaleessa selitettiin, asianomaisille mailla määritellyt vahingon poistavat tasot olivat merkittävästi alle 2 prosentin vähimmäistason. Näin ollen hintojen alittavuus ei varsinaisesti heijasta tilannetta, joka esiintyisi markkinoilla, joilla on toimiva hintakilpailu. Lisäksi kunkin asianomaisen maan myyntikanavat ja hintasuuntaukset analysoitiin, ja niiden havaittiin olevan samanlaiset, kuten jäljempänä olevassa taulukossa osoitetaan. Tuontihinnat asianomaisista maista noudattelivat laskevaa suuntausta ja olivat erityisen alhaiset tutkimusajanjaksolla verrattuna unionin tuotannonalan keskimääräisiin hintoihin.

Tuonti Eurostatin tietojen perusteella (mukautettuna kattamaan ainoastaan tarkasteltavana oleva tuote)	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Keskihinta (euroa/tonni); Malesia	911	944	799	857
Indeksi: 2007 = 100	100	104	88	94
Vuotuinen Δ %		3,6	–15,4	7,3
Keskihinta (euroa/tonni); Indonesia	996	1 169	899	912
Indeksi: 2007 = 100	100	117	90	92
Vuotuinen Δ %		17,3	–23,1	1,4
Keskihinta (euroa/tonni); Intia	997	1 141	897	915
Indeksi: 2007 = 100	100	114	90	92
Vuotuinen Δ %		14,4	–21,4	2,1

(64) Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67–70 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

4.2 *Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä, arvo ja markkinaosuus*

(65) Koska asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin määrästä, hinnasta ja markkinaosuudesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–73 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

4.3 *Hintojen alittavuus*

(66) Osapuolet väittivät, että raaka-aineen hinnoissa on eroja luonnonöljyistä ja -rasvoista sekä synteettisistä aineista kuten raaka- tai mineraaliöljystä tuotettujen rasva-alkoholien ja niiden seosten välillä ja että tuotevalvontakoodeja koskeva lisäkriteeri olisi pitänyt ottaa käyttöön, jotta olisi voitu ottaa huomioon erilaisista tuotantoprosesseista johtuvat tuotantokustannusten erot. Tuotevalvontakoodit vahvistetaan kuitenkin tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään kuuluvien tavaroiden kunkin alaryhmän yksilöllisten ominaisuuksien perusteella eikä kunkin tavaran hinnan perusteella. Lisäksi havaittiin, ettei luonnonöljyistä ja -rasvoista taikka

▼B

raaka- tai mineraaliöljyistä valmistettujen rasva-alkoholien ja niiden seosten perusominaisuuksissa ole merkittäviä eroavaisuuksia eikä tuotantokustannusten ero ole sellainen, että se olisi perusteena erilaisiin tuotevalvontakoodeihin. Tämän vuoksi väite hylätään.

(67) Jotkin osapuolet väittivät, että luku, jota käytettiin ilmaisemaan tuonnin jälkeisiä kustannuksia, jotka ovat noin 3 prosenttia tuontihinnasta, ja jota käytettiin asianomaisten maiden hinnan alittavuuden tason määrittämiseen, oli epäselvä eikä vaikuttanut asianmukaiselta tässä tapauksessa. Tutkimuksen aikana varmennetut tiedot kuitenkin osoittivat, että maahantuovien osapuolten, kuten tuojien ja käyttäjien, oli maksettava tällaiset tuonnin jälkeiset kustannukset voidakseen saattaa tarkasteltavana olevan tuotteen vapaaseen liikkeeseen unionin markkinoille. Osapuolet eivät myöskään toimittaneet mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että tuonnin jälkeisiä kustannuksia ei ollut asianmukaisesti vahvistettu tässä tapauksessa. Sen vuoksi tämä väite hylättiin. Hintojen alittavuuden laskemiseen käytetty menetelmä, joka on selitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74 ja 75 kappaleessa, voidaan vahvistaa.

5. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

5.1 *Alustavat huomiot*

(68) Omistajuuden muutoksista (ks. 58 kappale) huolimatta katsottiin, että siltä valituksen tekijältä, joka vetäytyi valituksesta, saatuja ja sen toimitilassa varmennettuja tietoja ei pitäisi automaattisesti jättää pois vahinkoanalyysistä, koska sen tuotanto on edelleen osa unionin tuotantoa.

(69) Jotkin osapuolet väittivät, että jotkin unionin tuotannonalan toimittamat tiedot etenkin niiden Intiasta, Malesiasta ja Indonesiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen ostoista olisi jätettävä pois vahinkoanalyysistä ja vahinkomarginaalia koskevista laskelmista, koska näihin ostoihin liittyvät väitetyt vahingot olisivat itse aiheutettuja. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa todetaan, nämä ostot johtuivat kuitenkin pääasiassa yhden tuottajan tuotantolaitoksen tilapäisestä sulkemisesta. Lisäksi nämä ostot eivät olleet merkittäviä verrattuna valituksen tekijöiden kokonaistuotantoon. Tämän vuoksi ei siis ollut pakottavia syitä, joiden vuoksi kyseisten tuottajien ostot olisi täytynyt jättää pois vahinkoanalyysistä tai vahingon poistavaa tasoa koskevista laskelmista.

(70) Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 kappaleessa esitetyt alustavat huomautukset voidaan vahvistaa.

5.2 *Tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myynti ja markkinaosuus*

(71) Koska unionin tuotannonalan tuotannosta, tuotantokapasiteetista, kapasiteetin käyttöasteesta, myynnistä ja markkinaosuudesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77–81 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

▼B

5.3 *Unionin tuotannonalan keskimääräiset yksikköhinnat*

(72) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen havaittiin, että unionin tuotannonalan keskimääräisiin yksikköhintoihin oli tehtävä pieniä korjauksia kirjoitusvirheen vuoksi. Jäljempänä olevasta taulukosta näkyy unionin tuotannonalan yksikköhintojen muuttunut suuntaus tarkastelujaksolla.

Myynti etuyhteydettömille asiakkaille unionissa: yksikköhinta	2007	2008	2009	Tutkimusajanjakso
Indeksi: 2007 = 100	100	123	102	96
Vuotuinen Δ %		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset.

(73) Toisin kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 84 kappaleessa todettiin, unionin tuotannonalan hinnat laskivat 4 prosenttia tarkastelujaksolla. Lasku oli merkittävää vuodesta 2008 vuoteen 2009, ja tutkimusajanjaksolla tapahtui vielä lisälaskua. Myyntihinnat alenivat tällä kaudella 22 prosenttia. Edellä esitetyllä muutoksella ei ole vaikutusta unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta koskeviin päätelmiin, ja koska unionin tuotannonalan keskimääräisistä yksikköhinnoista ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 ja 83 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

5.4 *Varastot, työllisyys, palkat, tuottavuus, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto, pääoman saanti, kasvu sekä tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys*

(74) Jotkin osapuolet väittivät, että ei ollut mahdollista, että unionin tuotannonalalle aiheutui vahinkoa, koska yritykset, jotka ovat osa unionin tuotannonalaa, ovat vertikaalisesti integroituneita ja toivat tarkasteltavana olevaa tuotetta kolmansista maista. Sen vuoksi ne pystyivät käyttämään tuotua tuotetta jatkojalostustuotannossaan ja myymään tuotantoaan, joka ei ollut kannattavaa.

(75) On huomattava, että joissakin polkumyyntitutkimuksissa tuottajilla, kuten terästuottajilla ja kemiallisten tuotteiden valmistajilla, jotka sisältyvät unionin tuotannonalan määritelmään näissä tapauksissa, on jatkojalostustuotantoa ja että osa niiden tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta on tarkoitettu kytköskäyttöön. Tällaisissa tilanteissa unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunutta merkittävää vahinkoa tutkitaan yksinomaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon ja myynnin osalta. Tässä tapauksessa tarkasteltavana olevan tuotteen liiketoiminnassa on havaittu merkittävää vahinkoa, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77–93 kappaleessa selitetään. Osapuolet eivät toimittaneet mitään näyttöä, joka osoittaisi, että kyseisissä kappaleissa esitetyt päätelmät eivät olisi oikeita ja että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(76) Jotkin osapuolet väittivät, että valituksen tekijöiden tietyn tuotantokapasiteetin lopettaminen antoi harhaanjohtavan kuvan vahingosta, joka niille väitetysti aiheutui. Ne väittivät, että unionissa oli muita tuottajia, jotka antoivat panoksensa unionin kapasiteettiin, ja että unionin tuotannonalan kapasiteetti kasvoi uuteen kapasiteettiin tehtyjen investointien vuoksi. Tämä ei juurikaan ole

▼B

osoitus vahinkoa kärsineestä tuotannonalasta. Toiset osapuolet väittivät, että investointien aleneminen ei tarkoita vahinkoa vaan tuotannon siirtämistä pois unionista.

(77) Tutkimuksessa vahvistettiin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappale), että unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi 9 prosenttia vuonna 2008 mutta että se sitten laski 10 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Tämä oli seurausta päätöksistä, joita oli tehty asianomaisista maista tulevan kilpailun vuoksi, ja myöhemmät tilapäiset sulkemiset johtuivat myös polkumyynnillä tulevan tuonnin aiheuttamasta paineesta. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa todettiin investoinneista, että unionin tuotannonalan unionissa tekemät investoinnit alenivat 35 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä on yksi useista vahinkotekijöistä, joiden perusteella voitiin päätellä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92 ja 93 kappaleessa, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla.

(78) Koska varastoista, työllisyydestä, palkoista, tuottavuudesta, kannattavuudesta, kassavirrasta, investoinneista, investointien tuotosta, pääoman saamisesta, kasvusta ja tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyydestä ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 85–91 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

5.5 *Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys*

(79) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalalle aiheutuneesta merkittävästä vahingosta ei ollut mitään näyttöä ja että toisen alkuperäisen valituksen tekijän tuen peruuttaminen tutkimukselle osoitti, että tuotannonalalle ei ollut aiheutunut mitään vahinkoa. Lisäksi väitettiin, että jäljelle jääneen valituksen tekijän vahinkoindikaattorit eivät osoittaneet vahinkoa.

(80) On huomattava, että kyseinen yritys ei vastustanut tutkimusta vaan omaksui neutraalin kannan siihen. Sen vuoksi katsottiin edelleen asianmukaiseksi pitää molemmat unionin tuottajat osana unionin tuotannonalaa, kuten 57 kappaleessa selitettiin.

(81) Väitteen mukaan hinnat olivat kohonneet merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeisellä kaudella ja hintakehitys tällä kaudella näkyy välittömästi valituksen tekijöiden voittoina; ne ilmoittivat paremmista tuloksista julkisissa tiedotteissaan kaudelta 2010–2011.

(82) Jotkin osapuolet totesivat, että unionin tuotannonalan tilanne parani merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeisellä kaudella ja että jotkin yritykset suunnittelivat uusien tuotantolaitosten rakentamista unioniin. Väitteen mukaan myös hiljattaisen tuontihintojen kohoamisen vuoksi toimenpiteet olisi lakkautettava tai otettava käyttöön vähimmäistuontihinnan muodossa.

(83) Tutkimusajanjakson jälkeisiä tapahtumia ei yleensä oteta huomioon polkumyyntitutkimuksessa. Lisäksi ei toimitettu mitään näyttöä siitä, että mainitut tutkimusajanjakson jälkeiset tapahtumat olisivat ilmeisiä, kiistattomia ja pysyviä. Lopullisten toimenpiteiden mahdollista keskeyttämistä olisi tarkasteltava ottaen huomioon tutkimusajanjakson jälkeiset kehityssuuntaukset, jotka ovat pysyviä.

▼B

(84) Vähimmäistuontihinnan käyttöönotosta katsotaan, että olosuhteet eivät ole sellaiset, että se olisi perusteltua (ks. 123–126 kappale). Tämän vuoksi kaikki edellä esitetyt väitteet hylätään.

6. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(85) Tutkimuksessa vahvistettiin, että useimmat unionin tuotannonalaan liittyvät vahinkoindikaattorit osoittivat laskevaa suuntausta tarkastelujaksolla. Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92 ja 93 kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla, voidaan vahvistaa.

E. **SYY-YHTEYS**

1. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus**

(86) Yksi osapuoli totesi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleessa esitetty analyysi on virheellinen, koska vaikuttaa siltä, että siinä on yhdistetty kulutuksen yleinen ja jatkuva lasku tuonnin kasvuun, kun taas osapuolen mukaan asianomaisista maista tuleva tuonti kehittyi kulutuksen mukaisesti.

(87) On tosiaankin selkeytettävä, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–66 kappaleessa mainittiin, kulutus kasvoi kaikkiaan 2 prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä ei kuitenkaan poista sitä seikkaa, että asianomaisista maista halvoin hinnoin tulevan polkumyyntituonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat merkittävästi tarkastelujaksolla (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96 kappale), kun taas markkinoiden koko säilyi lähes muuttumattomana ja samaan aikaan unionin tuotannonala menetti merkittävästi markkinaosuuttaan etenkin vuoden 2009 ja tutkimusajanjakson välillä.

(88) Jotkin osapuolet väittivät, että asianomaisista maista tulevan tuonnin suuntaukset eivät ole yhteydessä unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen, etenkin myyntimäärän, myynnin arvon ja kannattavuuden osalta. Ne väittivät, että unionin tuotannonalan kannattavuus parani, kun tuonti kasvoi vuonna 2008, ja sitten se putosi merkittävästi, kun tuonti pysyi vakaana.

(89) Toisin kuin edellä väitettiin, tutkimus osoitti korrelaation alhaisin hinnoin polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä koko tarkastelujakson ajan (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95–98 kappale). Tutkimus osoitti myös, että unionin tuotannonala ei pystynyt toipumaan tarkastelujaksolla, koska unionin markkinoilla oli yhä enemmän alhaisin hinnoin polkumyynnillä tulevaa tuontia. Näin ollen väite olisi hylättävä.

(90) Lisäksi väitettiin, että tuontisuuntausten eroja esiintyi joidenkin vientiä harjoittavien tuottajien tuottamien alkoholilajien perusteella, minkä vuoksi näiden alkoholien osalta olisi tehtävä erillinen vahinkoanalyysi. Näillä tuotteen määritelmään kuuluvilla erilaisilla tuotelajeilla on kuitenkin samat perusominaisuudet. Tutkimuksessa ei käynyt ilmi mitään merkittäviä eroja erilaisista raaka-aineista valmistettujen rasva-alkoholien ja niiden seosten välillä. Sen vuoksi tässä tapauksessa ei ole syytä tehdä erillistä analyysiä suuntauksista alkoholilajin mukaan.

▼B

(91) Lisäksi väitettiin, että vahingon ei voitu katsoa aiheutuneen Intian vuoksi, koska sen tuonti ei lisääntynyt tarkastelujaksolla, etenkin kun valituksen tekijöiden suorittamia ostoja ei oteta huomioon. Intiasta tulleen tuonnin havaittiin kuitenkin tapahtuneen polkumyyntihinnoin unionin markkinoilla ja vahinkomarginaalin olevan huomattavasti yli 2 prosentin vähimmäistason. Lisäksi asianomaisten maiden kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät, kuten 63–65 kappaleessa selitetään. Tämän vuoksi kyseinen väite on hylättävä.

(92) Väitettiin myös, että vahingon aiheuttajiksi ei voida katsoa yrityksiä, joiden yksilöllinen alittavuusmarginaali oli negatiivinen, tai samasta syystä Indonesiasta peräisin olevaa tuontia kokonaisuudessaan.

(93) Kaikki asianomaisten tuonnin kumulatiivisen arvioinnin edellytykset täyttyivät, kuten 63–65 kappaleessa selitetään. Näin ollen vaikutukset, joita asianomaisista maista peräisin olevalla alhaisin hinnoin polkumyynnillä tulevalla tuonnilla oli unionin tuotannonalaan, arviointiin yhdessä vahinkoanalyysiä ja vahingon syytä varten. Vaikka alittavuutta ei esiinny, tämä ei merkitse sitä, että unionin tuotannonalalle ei olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124–127 kappaleessa todettiin, unionin tuotannonalan veloittamat hinnat eivät olleet riittäviä kattamaan kaikkia tuotantokustannuksia ja saavuttamaan kohtuullista voittomarginaalia, jonka se olisi voinut saada, jos polkumyyntituontia ei olisi esiintynyt tutkimusajanjaksolla. Tämän vuoksi väite hylätään.

(94) Koska polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutuksista ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95–98 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Muiden tekijöiden vaikutukset**

(95) Useat osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon todellisena syynä olisi pidettävä talouskriisiä, koska suurin vahinko tuotannonalalle aiheutui, kun tuonti asianomaisista maista vakiintui. Lisäksi mainittiin, että unionin tuotannonalan kannattavuuden heikkeneminen vastasi muiden kemiansektorilla toimivien yritysten osalta havaittua kannattavuuden heikkenemistä.

(96) Talouskriisillä oli toki vaikutusta unionin tuotannonalan suorituskykyyn. Kapasiteetin käyttöasteen ja myyntimäärän kaltaisten vahinkotekijöiden suuntaukset osoittavat, että unionin tuotannonalan tilanne heikkeni kriisin myötä ja parani hieman markkinoiden elpyessä. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että parannukset eivät mahdollistaneet unionin tuotannonalan toipumista; sen taloudellinen tilanne oli kaukana siitä, joka vallitsi tarkastelujakson alussa. Lisäksi juuri ennen talouskriisin alkua, vuonna 2008, asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti kasvoi voimakkaimmin ja unionin tuotannonalan myyntimäärä putosi jyrkimmin, kuten 89 kappaleessa todetaan. Kyseisen vuoden jälkeen unionin tuotannonala ei toipunut tilanteesta ja polkumyyntituonnin määrä unionin markkinoilla oli edelleen valtava. Näistä syistä on selvää, että muista tekijöistä huolimatta polkumyyntituonti vaikutti suurelta osin unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Tämän vuoksi väite hylätään.

▼B

(97) Useat osapuolet väittivät myös, että todellisena syynä unionin tuotannonalan väitettyyn vahinkoon on tuonti muista kolmansista maista, kysynnän väheneminen, raaka-aineiden kohonneet hinnat ja vaikeutunut saanti, unionin tuotannonalan väärät strategiset päätökset, kilpailupaine jatkojalostusmarkkinoilla, kytköskäyttöön tarkoitetun tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannon väheneminen, markkinaolojen yleinen muutos ja kilpailutilanne unionin markkinoilla.

(98) On syytä mainita, että edellä mainitut osapuolet eivät kyenneet esittämään näyttöä väitteidensä tueksi ja osoittamaan, että jotkin muut tekijät kuin asianomaisista maista alhaisin hinnoin polkumyynnillä tuleva tuonti poistaisivat syy-yhteyden unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja polkumyynnillä tulevan tuonnin väliltä.

(99) Jotkin osapuolet väittivät, että komissio ei analysoinut haarautuneiden rasva-alkoholien ja niiden seosten myynnin mahdollista vaikutusta unionin tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiin ja sen vaikutuksia unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tutkimuksessa keskityttiin 8–12 kappaleessa määriteltyyn tuotteeseen, eikä mikään osapuoli toimittanut luotettava tietoa, jonka perusteella olisi voitu arvioida haarautuneiden rasva-alkoholien ja niiden seosten mahdolliset negatiiviset vaikutukset unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

(100) Koska muiden tekijöiden vaikutuksista ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 99–106 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(101) Tutkimuksessa ei käynyt ilmi, että asianomaisista maista alhaisin hinnoin polkumyynnillä tulevan tuonnin lisäksi olisi ollut muita tekijöitä, jotka olisivat poistaneet syy-yhteyden unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja polkumyynnillä tulevan tuonnin väliltä.

(102) Koska syy-yhteyttä koskevista päätelmistä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 107–110 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

F. **UNIONIN ETU**

1. **Unionin tuotannonala**

(103) Koska unionin tuotannonalan edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112 ja 113 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Maahantuojat**

(104) Koska tuojien edusta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115 ja 116 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Käyttäjät**

(105) Jotta olisi voitu arvioida polkumyyntitoimenpiteiden mahdollinen vaikutus unionin käyttäjiin, tutkimuksessa keskityttiin pääosin aggregoituihin tietoihin, jotka saatiin viideltä suurelta käyttäjäyritykseltä, joissa vierailtiin alustavassa vaiheessa.

(106) Tällä perusteella pääteltiin alustavasti, että tarkasteltavana olevan tuotteen kustannusten osuus ryhmän kokonaistuotantokustannuksista oli merkittävä ja vaihteli 10:stä 20 prosenttiin lopputuotteen mukaan. Saatavilla olevia tietoja tarkasteltiin kuitenkin uudelleen

▼B

ja uusien laskelmien mukaan joidenkin lukujen korjaamisen jälkeen osuuden havaittiin olevan 15–25 prosenttia. Samoin tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävien yritysten keskimääräisen voittomarginaalin havaittiin olevan noin 6 prosenttia viidessä käynnin kohteena olleessa yrityksessä; uusien laskelmien mukaan keskimääräinen voittomarginaali on korkeampi eli noin 7,5 prosenttia. Lopuksi oikaistiin myös tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävän liiketoiminnan keskimääräinen osuus kaikesta liiketoiminnasta. Aluksi täksi osuudeksi laskettiin noin 22 prosenttia, kun taas uusien laskelmien mukaan osuus on 25 prosenttia.

(107) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen useat käyttäjät ottivat yhteyttä ja tekivät huomautuksia päätelmistä. Ne kiistivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118 kappaleessa mainittujen viiden käyttäjäyrityksen valinnan ja väittivät, että tiedot, joita käytettiin toimenpiteiden käyttäjäyrityksiin mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten arvioimiseksi, eivät olleet avoimia, eivät perustuneet edustaviin osapuoliin ja perustuivat osapuolten alhaiseen määrään. Ne väittivät, että analyysissä pitäisi ottaa huomioon kaikkien tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamat tiedot.

(108) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 ja 118 kappaleessa todettiin, yhteistyössä toimineiden 21 yrityksen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisostoista unionissa tutkimusajanjaksolla on yhteensä noin 25 prosenttia ja niiden viiden yrityksen, joita käytettiin arvioitaessa käyttäjien etua, osuus näistä ostoista on noin 18 prosenttia ja yhteistyössä toimineiden käyttäjien tarkasteltavana olevan tuotteen ostoista 72 prosenttia. Nämä viisi käyttäjää ovat siis edustavia tarkasteltavana olevan tuotteen ostojen määrän osalta mutta edustavat myös erittäin hyvin käyttäjäteollisuuden eri liiketoimintasektoreita. Nämä viisi käynnin kohteena ollutta yritystä muodostavat heterogeenisen ryhmän, johon kuuluu ensikäyttötuottajia (pinta-aktiivisten aineiden tuottajat) mutta myös pinta-aktiivisten aineiden käyttäjiä ja muita jatkokäyttäjiä.

(109) Tästä huolimatta tehtiin myös laajempi analyysi, jossa otettiin huomioon yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamat kaikki tiedot. Erityisesti tehtiin erillinen arviointi polkumyyntitullien mahdollisesta vaikutuksesta pinta-aktiivisten aineiden tuottajiin, koska toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi mahdollisesti eniten tähän ryhmään. Toinen erillinen analyysi tehtiin toisestakin käyttäjäryhmästä, johon kuuluivat kaikki muut tutkimuksessa yhteistyössä toimineet käyttäjäyritykset.

(110) Tätä varten tehtiin simulaatio, jossa arvioitiin rasva-alkoholien ja niiden seosten tuontiin sovellettavan keskimääräisen 5 prosentin tullin vaikutusta ensin kaikkiin yhteistyössä toimineisiin käyttäjiin ja sen jälkeen kahteen erilliseen ryhmään. Simulaation tulos osoitti, että tämän keskimääräisen tullin loppuvaikutus tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävien yritysten kokonaistuotantokustannuksiin olisi noin 0,09 prosenttia kaikkien käyttäjien osalta, kun taas saman tullin vaikutus tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttäviin jatkojalostustuotteisiin pinta-aktiivisten aineiden käyttäjien ryhmässä olisi noin 0,05 prosenttia ja toisessa yritysryhmässä noin 0,29 prosenttia.

▼B

(111) Analyysi osoitti myös, että pinta-aktiivisten aineiden tuottajien voittomarginaalit olivat alhaisemmat sektoreilla, joilla käytettiin tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta; tämä ryhmä kuitenkin toi asianomaista maista vain noin 2,6 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaisostoistaan tutkimusajanjaksolla. Lisäksi näiden yritysten pinta-aktiivisiin aineisiin liittyvä liiketoiminta, jossa käytetään rasva-alkoholeja ja niiden seoksia, vastaa noin 24:ää prosenttia niiden kokonaisliikevaihdosta. Näin ollen vaikka sovellettaisiinkin keskimääräistä 5 prosentin polkumyyntitullia, lopullinen vaikutus tuotteiden, myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen, tuotantokustannuksiin on erittäin vähäinen ja jopa mitätön niiden kokonaiskannattavuuteen nähden.

(112) Jotkin pinta-aktiivisten aineiden tuottajat kuitenkin väittivät, että polkumyyntitullit estävät niitä ostamasta vapaasti raaka-aineita, mikä vääristää niiden markkinasegmenttiä.

(113) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 120 kappaleessa todettiin, polkumyyntitullien taso ja mahdollinen vaikutus käyttäjäteollisuuteen ja jatkojalostusmarkkinoille eivät luo vakavia esteitä tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnille. Tutkimuksessa vahvistettiin, että lopulliset polkumyyntitullit eivät voi vääristää jatkojalostusmarkkinoita. Pinta-aktiivisten aineiden tuottajien pitäisi pystyä helpostikin siirtämään tämä melko vähäinen kustannusten kohoaminen tuotteidensa loppuhintaan. Tämän vuoksi väitteet, joiden mukaan polkumyyntitullit vääristäisivät jatkojalostusmarkkinat, on hylättävä.

(114) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin käyttäjät väittivät edelleen, että unionin tuottajat olivat kieltäytyneet toimittamasta niille tuotteita ja että vaihtoehtoisia toimituslähteitä oli vähän. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 120 kappaleessa todettiin, ehdotettujen toimenpiteiden suhteellisen alhaisen tason ei pitäisi estää mahdollisuutta tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Unionin tuottajat eivät myöskään tuottaneet täydellä tuotantokapasiteetilla tarkastelujaksolla. Tuonti on lisäksi mahdollista muista kolmansista maista, joihin toimenpiteitä ei sovelleta, ja Eurostatin luvut rasva-alkoholien ja niiden seosten tuonnista muualta maailmasta tutkimusajanjakson jälkeen osoittavat, että tuonti on kasvamassa, mikä viittaisi siihen, että väitetty riski tarjonnan puutteesta on perusteeton. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(115) Jotkin käyttäjien järjestöt, jotka eivät ilmoittautuneet vireillepanoilmoituksen 5.3 kohdassa esitetyssä määräajassa, väittivät että niiden kannat etenkin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja tiettyihin sektoreihin kohdistuvista toimenpiteiden mahdollisista vaikutuksista eivät tulleet esiin unionin etua koskevassa arvioinnissa. On kuitenkin huomattava, että kaikki näiden järjestöjen esiin tuomat huomautukset on otettu huomioon tässä tutkimuksessa. Lisäksi unionin edun arvioinnissa on otettu huomioon kaikki yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamat tiedot, kuten 109 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(116) Useat osapuolet väittivät, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, niiden voimassaoloaika olisi rajoitettava enintään kahteen vuoteen. Perusasetuksen mukaan lopulliset polkumyyntitoimenpiteet otetaan yleensä käyttöön viiden vuoden ajaksi. Koska yksikään osapuoli ei osoittanut, että kahden vuoden kausi olisi riittävä

▼B

vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin estämiseksi, kuten perusasetuksen 11 artiklan 1 kohdassa edellytetään, ei vaikuta olevan mitään päteviä syitä poiketa toimenpiteiden vakiokestosta. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(117) Koska käyttäjien edusta ei esitetty muita huomautuksia, pääteltiin, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa ei olisi unionin etujen vastaista, ja 117–121 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa.

4. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(118) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 122 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa. Ei ole mitään pakottavia syitä, jotka estäisivät asianomaisista maista tulevien rasva-alkoholien ja niiden seosten tuontia koskevien lopullisten polkumyyntitullien käyttöönoton.

G. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. **Vahingon korjaava taso**

(119) Alustavassa vaiheessa tavoitevoiton laskemisessa käytetty voittomarginaali oli 7,7 prosenttia. Valituksen tekijät väittivät, että 15 prosentin tavoitevoitto olisi asianmukaisempi. Valituksen tekijät eivät kuitenkaan toimittaneet tarkistettavissa olevaa näyttöä tukeakseen väitettään, jonka mukaan tavoitevoitto oli liian alhainen. Sen vuoksi ehdotetaan, että vahvistetaan alustava 7,7 prosentin tavoitevoitto, joka perustuu yhden valituksen tekijän koko alkoholiliiketoiminnan voittomarginaaliin sen viimeisenä kannattavana vuotena ennen alhaisin hinnoin polkumyynnillä tulevan tuonnin voimakasta kasvua.

(120) Jotkin osapuolet väittivät, että 7,7 prosenttia ei ollut realistinen vaan liian korkea. Ne ehdottivat käytettäväksi alempaa, 3–5 prosentin voittomarginaalia vahingon korjaavan tason vahvistamiseksi. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä, joka olisi osoittanut, että ehdotettu voitto olisi sellainen, jonka unionin tuotannonala olisi voinut saavuttaa tilanteessa, jossa polkumyyntituontia ei olisi tullut unionin markkinoille, eikä sitä näin ollen voitu hyväksyä.

(121) Jotkin osapuolet väittivät myös, että komissio vahvisti virheellisesti vahingon korjaavan tason viitehinnan alittavuuden marginaalin perusteella, vaikka sen olisi pitänyt käyttää hinnan alittavuuden marginaalia. Tässä tapauksessa hinnan alittavuuden marginaalia ei pidetty asianmukaisena perustana vahingon korjaavan tason vahvistamiseksi unionin tuotannonalalle, koska siinä ei tule esiin hintataso, joka voitaisiin saavuttaa, jos unionin markkinoilla ei esiintyisi polkumyyntituontia. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(122) Tällä perusteella alustavat vahinkomarginaalit, jotka on ilmaistu prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 127 kappaleessa, voidaan vahvistaa.

▼B

2. **Lopulliset toimenpiteet**

2.1 *Lopullisten toimenpiteiden muoto*

(123) Jotkin osapuolet siis väittivät (ks. 79–84 kappale), että voimassa olevat toimenpiteet olisi keskeytettävä, koska tarkasteltavana olevan tuotteen hinnannousuun unionin markkinoilla liittyvät tutkimusajanjakson jälkeiset tapahtumat olivat ilmeisiä, kiistattomia ja pysyviä. Ne myös väittivät, että mitään lopullisia toimenpiteitä ei pitäisi toteuttaa arvotullin muodossa vaan olisi otettava käyttöön vähimmäistuontihinta.

(124) Tässä tapauksessa kuitenkin katsotaan, että olosuhteet eivät ole sellaiset, että vähimmäistuontihinnan käyttöönotto olisi perusteltua. Tämän muotoinen toimenpide voitaisiin helposti kiertää, kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen luonne ja kyseessä olevien viejien monimutkaiset yritysrakenteet.

(125) On kuitenkin myönnettävä, että tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoilla on tiettyä hintaherkkyyttä, minkä vuoksi olisi kohtuullista minimoida lopullisten toimenpiteiden vaikutus unionin käyttäjiin, jos tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat nousevat merkittävästi. Näin ollen katsotaan aiheelliseksi muuttaa lopullisten toimenpiteiden muoto arvotulleista paljoustulleiksi.

(126) Tämän toimenpidemuodon odotetaan rajoittavan tietyssä määrin mahdollisia negatiivisia vaikutuksia käyttäjiin siinä tapauksessa, että hinnat kohoaisivat merkittävästi ja nopeasti. Jos toisaalta hinnat laskevat, paljoustullit takaavat edelleen unionin tuottajien riittävän suojan. Paljoustullit perustuvat yhteistyössä toimineiden yritysten unioniin viennin CIF-arvoihin tutkimusajanjaksolla; summat on muutettu euroiksi käyttämällä kuukausittaisia vaihtokursseja ja ne on kerrottu polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemmalla alhaisemman tullin säännön mukaisesti

(127) Tähän liittyen kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa vaati, että kuukausittaisen vaihtokurssin sijaan olisi käytettävä vuotuista vaihtokurssien keskiarvoa. Vakiokäytännön mukaan valuuttojen muuntaminen polkumyyntitutkimuksissa tehdään kuitenkin käyttäen kuukausittaisia vaihtokursseja. Näin tehtiin tässäkin tutkimuksessa. Tämän vuoksi vaatimus hylättiin.

(128) Valituksen tekijä väitti, että paljoustullien vahvistamisessa olisi pitänyt käyttää rasva-alkoholien ja niiden seosten tämänhetkisiä hintoja eikä tutkimusajanjakson aikaisia CIF-hintoja. On huomattava, että paljoustullit vahvistetaan tutkimusajanjaksoa koskevien polkumyynti- ja vahinkolaskelmien perusteella. Mitään perusteltuja väitteitä ei esitetty siitä, miksi paljoustullien laskelmien pitäisi tässä tapauksessa perustua tutkimusajanjakson jälkeiseen jaksoon. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

2.2 *Lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto*

(129) Väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen eräs potentiaalinen vientiä harjoittava tuottaja ilmoittautui ja väitti, että jäännöstulli olisi asetettava Indonesian osalta vahvistetun korkeimman tullin eikä korkeimman polkumyyntimarginaalin tasolle. Jäännöstulli asetetaan kuitenkin jäännöspolkumyyntimarginaalin tai jäännösvahinkomarginaalin tasolle soveltamalla alhaisemman tullin sääntöä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

▼B

(130) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat lopulliset polkumyyntitoimenpiteet olisi otettava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisina alhaisemman tullin säännön mukaisesti.

(131) Kaikille osapuolille ilmoitettiin keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottoa aiottiin suositella. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä lopullisesta ilmoituksesta johtuvia huomautuksia. Osapuolten huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti.

(132) Ehdotetut lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Lopullinen paljoustullin muodossa kannettava polkumyyntitulli (euroa/nettotonni)
Intia	VVF Limited	46,98
	Kaikki muut yritykset	86,99
Indonesia	P.T. Musim Mas	45,63
	Kaikki muut yritykset	80,34
Malesia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	Kaikki muut yritykset	61,01

(133) Tässä asetuksessa määriteltyjä yksilöllisiä polkumyyntitulleja sovelletaan ainoastaan näiden yritysten eli erikseen mainittujen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen (erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina) nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tässä asetuksessa, sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(134) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimen muutoksesta tai uuden tuotanto- tai myyntiyksikön perustamisesta johtuvat) olisi toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan olisi liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai uuteen tuotanto- tai myyntiyksikköön mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Tätä asetusta olisi tarvittaessa muutettava saattamalla yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

([1]) Osoite: European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

▼B

3. **Sitoumukset**

(135) Yksi intialainen ja yksi malesialainen vientiä harjoittava tuottaja yhdessä siihen etuyhteydessä olevan tuojan kanssa tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Molemmat sitoumustarjoukset sisälsivät useita tuoteryhmiä (määritelty kemiallisen koostumuksen perusteella), joista kuhunkin sovelletaan eri vähimmäistuontihintaa, ja ryhmien väliset hintaerot olivat enintään 25 prosenttia malesialaisen viejän ja 100 prosenttia intialaisen viejän osalta. Lisäksi hinnat vaihtelivat jopa 20 prosenttia yksittäisten ryhmien sisällä, mikä aiheuttaa erittäin suuren ristiinkompensoinnin riskin. Intialaisen viejän tarjouksessa ei myöskään otettu huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen epävakautta. Ristiinkompensoinnin lisäriskejä havaittiin malesialaisen viejän ja unionissa siihen etuyhteydessä olevan tuojan osalta, joka ei hankkinut tarkasteltavana olevaa tuotetta ainoastaan malesialaiselta viejältä vaan myös muilta toimittajilta. Tullin olisi erittäin vaikea määrittää tuotteiden kemiallinen koostumus ilman yksilöllistä analyysiä, mikä tekisi valvonnan erittäin työlääksi, ellei jopa mahdottomaksi. Tämän vuoksi sitoumustarjoukset hylättiin. Toimenpiteiden muodon muuttamista koskevan ehdotuksen jälkeen yksi vientiä harjoittava tuottaja muutti sitoumustarjoustaan: se ehdotti keskimääräistä vähimmäistuontihintaa kaikille tuoteryhmille ja väitti, ettei ristiinkompensoinnin riskiä enää esiinny. Toinen vientiä harjoittava tuottaja piti tarjouksensa ennallaan. Kun kuitenkin otetaan huomioon tuotelajien määrä ja niiden väliset hintaerot, vähimmäistuontihinta voisi vaarantaa täysin toimenpiteiden tehokkuuden. Lisäksi yritysten ja niiden tarjousten rakenne, kuten edellä esitetään, muodostaa edelleen esteen sitoumusten hyväksymiselle. Yhden viejän ehdottamassa raportointi- ja hintajärjestelmässä ei käsitellä näitä huolenaiheita, ja järjestelmä joka tapauksessa tekisi valvonnan erittäin työlääksi, ellei jopa mahdottomaksi. Näin ollen sitoumustarjouksia ei voida hyväksyä.

4. **Väliaikaisten polkumyyntitullien lopullinen kantaminen**

(136) Koska todetut polkumyyntimarginaalit ovat korkeat ja unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät tällä asetuksella lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina. Jos lopulliset tullit ovat alhaisemmat kuin väliaikaiset tullit, vakuutena olevat alustavat määrät olisi vapautettava, siltä osin kuin ne ylittävät lopulliset polkumyyntitullit,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Intiasta, Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevia tyydyttyneitä rasva-alkoholeja, joiden hiiliketjun pituus on C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 (lukuun ottamatta haarautuneita isomeerejä), mukaan lukien tyydyttyneet rasvaalkoholit, joissa hiiliketjut ovat samanpituisia (”single cuts”), sekä seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C6-C8, C6-C10,

▼B

C8-C10, C10-C12 (yleinen luokitus C8-C10), seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (yleinen luokitus C12-C14), ja seoksia, joissa hiiliketjujen pituudet ovat pääasiassa C16-C18, jotka nykyisin luokitellaan CN-koodeihin ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ja ex 3823 70 00 (Taric-koodit 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ja 3823 70 00 91).

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka jäljempänä luetellut yritykset ovat valmistaneet, sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (euroa/nettotonni)	Taric-lisäkoodi
Intia	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Kaikki muut yritykset	86,99	B999
▼M1 Indonesia	►C1 P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam ◄	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Kaikki muut yritykset	45,63	B999
▼B Malesia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd., Pelabuhan Klang, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Kaikki muut yritykset	61,01	B999

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 145 artiklan mukaisesti, polkumyyntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tullimääräyksiä.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼B

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksella (EU) N:o 446/2011 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.